

En lyd som smeltesmør og honning.

BLOW-BOB

Jazz-manden Bob Rockwell skiftede USA ud med Danmark for 20 år siden og har aldrig fortrudt

Han er klein af statur, men når han åbner munden, bliver han med ét en af de største på den danske jazzscene. Så skifter han fra Bob, en amerikaner i byen, verner Bob - til Blow Bob. Tenorsaxofonisten, der med sin hardbop-sound fræser og fortryller, fantaserer og fyrer den af.

I år er det 20 år siden, Bob Rockwell byttede USA ud med Danmark, og det har han aldrig fortrudt:

- Jeg var fuldkommen desillusioneret over USA, og Danmark virkede som Disneyland året rundt, siger han.

BLIVER HER

- Hvad var du desillusioneret over?

- Amerika praler af at være frihedens land, men jeg så ikke andet end ufrihed og racisme. Jeg var ung under Vietnam-krigen og Martin Luther King, med hippie-hår og -holdninger, og i den periode blev sorte - også sorte musikere - virkelig dårligt behandlet. De blev generet i lufthavne og på hoteller og udsat for politivold.

- Men er USA ikke anderledes i dag, og skal du ikke tilbage?

- Ha ... nej, jeg bliver i Danmark. Og det er stadig en gåde for mig, hvordan det rigeste land i verden overhovedet tillader sig selv at have så mange fattige og hjemløse, siger Bob Rockwell.

ÉN STOR FEST

- På én måde var Danmark ikke så fremmed. Som i USA er det en vestlig, hvid kultur, og alle taler engelsk. På en anden måde er det

lige så fremmed som Afrika for en amerikaner. En slags nordlig stamme. Men det hjælper, når man lærer sproget og kan læse aviserne. Jeg elsker København, sommeren er stadig som én stor fest, griner han.

HISTORIER PÅ SAX

Og sommeren er netop den tid på året, hvor Bob Rockwell træder ud af de mørke jazznætter for at kaste lysende toner over byens pladser og torve. Han er fast inventar på Copenhagen Jazzfestival, og han lever først rigtig, når

han er på live.

- Jeg elsker at spille for mennesker, der ikke har en kæft forstand på jazz. At fortælle små, fortættede historier for dem på min sax. Det siger mig ingenting at stå og imponere andre musikere.

- Så du laver aldrig tenor-battles?

- Nej. Jeg har gjort det, men det ender altid i konkurrence, og musik er for mig dynamik, noget der opstår i nuet og ikke en konkurrence.

IKKE COLE PORTER

Denne sommer bliver præget af Bobs seneste cd, 'Bob's Wilder', hvor han spiller kompositioner af Alec Wilder. En forholdsvis ukendt amerikaner, som Rockwell faldt over for et par år siden i en antikvarisk nodekasse i San Francisco.

- Afdæmpet musik med meget sammensatte stemninger, siger Rockwell.

- Ja, der er sgu ikke meget racerløb over det! Hvordan vil du beskrive din Wilder-mood?

- Det vil jeg helst ikke ...

- Hvad med stram balancegang mellem noget meget melankolsk og noget meget sødmefylt?

- Okay, lad os bare sige det! Det er i hvert fald slet ikke som Irving Berlin eller Cole Porter, griner han.

BEDST KLÆDTE

- Bob, fortæl mig lige, hvorfor du er jazzscenens bedst klædte mand?

- Jeg har den gammeldags holdning, at når folk betaler for at

komme ind, så gider de ikke se et band, der er værre klædt på end dem selv.

- Kan det ikke være flintrende ligegyldigt, når musikken spiller?

- Nej, fordi vi lever af at skabe stemninger. Jeg var en af de første i New York, der droppede mit hippieklud og gik tilbage til jakkesættet, når jeg spillede, og selv om folk synes, jeg var fjollet, synes de også, jeg havde stil, og det var cool. Når jeg skal ud og spille med

noget af de unge fyre, så siger jeg også, at de skal huske pænt tøj. Ikke noget med cowboybukser og kondisko, siger Rockwell.

Så går vi over i Kongens Have, hvor han pakker sin håndbyggede italienske tenorsax ud.

- Blow, Bob, blow!

Han stiller sig i solen, smiler og spiller 'Round Midnight'. Det er lyden af smeltesmør og varm honning. Godt, den fyr valgte Disneyland.

BLÅ BOB

Bob Rockwell er saxofonist, komponist og arrangør. Født 1945 i Miami, Oklahoma. Opvokset i Minneapolis og har siden sit 20. år turneret over hele USA.

Flyttede i 1978 til New York, hvor han blev medlem af Thad Jones' orkester. Arbejdede bl.a. med Tito Puente, Ben Sidran, Freddie Hubbard, Billy Hart og Al Foster.

Han slog sig ned i København i 1983 og har arbejdet med et hav af danske jazzmusikere - bl.a. Kenny Drew, Alex Riel og Marilyn Mazur.

Ved siden af jazzten er Rockwell inkameret cykel-entusiast og fast rytter på Team Sabines med base på Sabines Cafeteria i det københavnske minefelt.

JAZZ

Ekstra Bladet

MICHAEL HOLBEK JENSEN

miho@eb.dk

FOTO: LINDA JOHANSEN

foto@eb.dk